ویژگی های روح القدس

> عن المنخل عن جابر عن أبي جعفر ع قال: سألته عن علم العالم فقال اي جابر إن في الأنبياء و الأوصياء خمسة أرواح روح القدس و روح الإيمان و روح الحياة و روح القوة و روح الشهوة فبروح القدس اي جابر علمنا ما تحت العرش إلى ما تحت الثرى ثم قال اي جابر إن هذه الأرواح يصيبه الحدثان إلا أن روح القدس لا يلهو و لا يلعب[1]

حضرت در روایت چهارم تعبیری فرمودند: **«يا جابر إنّ هذه الأرواح يصيبه الحدثان»**؛ یعنی این چهار روح میتواند مفارقت کند؛ میتواند به او صدمه بخورد؛ **«الحدثان»**، آفات است، آسیبها است، **«إلّا أنّ روح القدس لا يلهو و لا يلعب»**؛ آن روحی که حدثان به آن وارد نمیشود روحالقدس است.

در روایت پنجم حضرت فرمودند:

> عن الحسن بن جهم عن أبي عبد الله جعفر بن محمد ع قال: في الأنبياء و الأوصياء خمسة أرواح روح البدن و روح القدس و روح القوة و روح الشهوة و روح الإيمان و في المؤمنين أربعة أرواح أفقدها روح القدس و روح البدن و روح الشهوة و روح الإيمان و في الكفار ثلاثة أرواح روح البدن و روح القوة و روح الشهوة ثم قال روح الإيمان يلزم الجسد ما لم يعمل بكبيرة فإذا عمل بكبيرة فارقه الروح و روح القدس من سكن فيه فإنه لا يعمل بكبيرة أبدا[2]

«خَمْسَةُ أَرْوَاحٍ رُوحُ الْقُدُسِ وَ رُوحُ الْإِيمَانِ وَ رُوحُ الْقُوَّةِ وَ رُوحُ الشَّهْوَةِ وَ رُوحُ الْبَدَنِ وَ بِرُوحِ الْقُدُسِ عُرِفُوا جَمِيعَ الْأَشْيَاءِ»؛ روحالقدس نسبت به انبیاء این کار را انجام میدهد.

در همین باب بعدی هم حضرت در روایت دوازدهم فرمودند: «**فَرُوحُ‌الْقُدُسِ‌لَا يَلْهُوَ وَ‌لَا يَتَغَيَّرُ وَ لَا يَلْعَبُ وَ‌بِرُوحِ‌الْقُدُسِ‌عَلِمُوا يَا جَابِرُ مَا دُونَ‌الْعَرْشِ‌إِلَى مَا تَحْتَ‌الثَّرَى**[3]».

انتقال روح القدس

حال برگردیم به روایتی که عرض کردم. حضرت می‌فرمایند: «فَإِذَا قُبِضَ‌النَّبِيُّ‌صلی‌الله‌علیه وآله»؛ تعبیری این روایت در اینجا به این صورت است: «**انْتَقَلَ‌رُوحُ‌الْقُدُسِ‌فِي‌صَارَ‌فِي الْإِمَامِ**»؛ کلمه «انتقال» یک بحثی دارد که بعداً ان شاء الله اگر زنده بودیم و مناسبت شد عرض می‌کنیم؛ خصوصیاتی که برای روح‌القدس است، انتقال او مناسب خودش است؛ مقصود این است که روح در امام حیّ و وصیّ حضرت ظهور می‌کند، با شواهد روایات دیگر که عرض می‌کنم.

حضرت فرمودند: «**وَ‌رُوحُ‌الْقُدُسِ‌لَا يَنَامُ**»؛ آن روحی که امام علیه السلام دارند خواب نمی‌رود. «**وَ‌لَا يَغْفُلُ**»؛ نمی‌تواند غفلت بکند، «**وَ‌لَا يَلْهُوَ**»؛ لهو سراغ او نمی‌آید، «**وَ‌لَا يَسْهُوَ**»؛ سهو سراغ او نمی‌آید، اما «**وَ‌الْأَرْبَعَةُ‌الْأَرْوَاحُ‌تَنَامُ وَ تَلْهُوَ وَ تَغْفُلُ وَ تَسْهُوَ وَ رُوحُ‌الْقُدُسِ‌ثَابِتٌ**»؛ کلمه «ثابت» در این روایت بسیار مهم است. «**وَ‌رُوحُ‌الْقُدُسِ‌ثَابِتٌ يَرَى بِهِ مَا فِي شَرْقِ‌الْأَرْضِ‌وَ غَرْبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ يَتَنَاوَلُ‌الْإِمَامُ مَا بِبَغْدَادَ بِيَدِهِ‌قَالَ نَعَمْ وَ مَا دُونَ‌الْعَرْشِ**»؛ یعنی این برای امام علیه السلام که مؤیّد به روح‌القدس است، ممکن است و کاری ندارد.

---

[1] بصائر الدرجات في فضائل آل محمد صلی الله علیهم، ج1، ص: ۴۴۷

[2] همان

[3] همان ص ۴۵۴

بازبینی #3
ایجاد شده 10 ژوئیه 2024 14:31:03 توسط ... .
به روزرسانی شده 13 ژوئیه 2024 11:27:00 توسط ... .